

Strike sure.

(Heslo pluku „London Scottish“)

Bojujeme s Brity bok po boku a proto jest důležité znát jejich způsob vojenského školení, jejich doktrinu boje, jejich rozkazovací techniku, aby náš boj společný byl souhlasný, ucelený a dosáhl ideální harmonie. Pozorujme doktriny studia, rozhodování a velení obou armád, jak se jeví mladému důstojníkovi čs. armády, který absolvoval britský kurs velitelů pěších setnin.

I. Ocenění situace (Appreciation of situation):

V naší vojenské nauce opíralo se rozhodnutí velitele o tyto prvky rozhodnutí: úkol, terén, situace nepřítel, situace vlastní a sousedů a povětrnostní podmínky. (Rozbor těchto prvků jest obsažen v P-I-2., čl. 178 až 185.)

Obdobou našich prvků rozhodnutí pro Brity je ocenění situace (appreciation of situation, Militairs Training Pamphlet No. 23, part III).

Má tyto body:

- A.) Úkol (Object): je dán zpravidla rozkazem nadřízeného velitele.
- B.) Činitelé (Factors):
 - a) terén a jeho studium (ground and its study)
 - b) počasí (weather)
 - c) čas a prostor (time and space)
 - d) roční doba (time of the year)
 - e) fáze měsíce (phases of the moon)
 - f) zajištění (security)
 - g) styk a spojení (intercommunication)
 - h) zásobování vodou (water-supply); hlavně v tropech.
- C.) Možnosti naše (Courses open to us).
- D.) Možnosti nepřítel (Courses open to enemy).
- E.) Rozhodnutí (Plan): je výsledkem úvah o možnostech vlastních a nepřítelových, je stručné a jasné.

Z prvků rozhodnutí, uvedených shora používá velitel jen těch, které mají vliv na řešení dané situace.

Příklad ocenění situace velitelem:

Úkol: Zmocnit se zalesněného hřbetu před námi.

Činitelé:

- a) terén: nepříznivý vlevo pro nedostatek skrytu, proto soustředit síly vpravo
- b) čas: vlastní jednotky je předvojem proto co nejdříve vyrazit k útoku.

Možnosti naše: Mohu si vyžádati palbu děl k zadýmování odporů, čímž však ztrácím čas a prvek překvapení. Velká spotřeba kouřového střeliva.

Možnosti nepřítelovy: Jeho útok je nepravděpodobný pro slabé síly. Bude spíše vést ústupový boj k získání času a způsobil nám největší ztráty.

Příchod posil: nepravděpodobný.

Rozhodnutí: Útočiti s úsilím vpravo s 2ma četami, již využijí skrytých a krytých přístupů. Vlevo 1 četa poutající nepřítel čelní palbou. Děla palbu za hřbet (k rušení ústupu) 3 děl. minomety třístivě na hřbet Kanony OPÚV u silnice.

II. Rozkazy (Orders):

Poněvadž převážná většina všech mladších britských důstojníků jsou teritoriální (záložní) snaží se všechny britské vojenské školy a kursy především o zdokonalení sjednocení jejich rozkazovací techniky. Tak se došlo k určitému vzoru do něhož možno vtěsnat rozkazy pro všechna údobí boje bez nebezpečí, že velitel něco opomene.

Vzor rozkazovací techniky je takto uspořádán:

- A.) Orientace (Orientation); provádí ji všichni velitelé se svými podřízenými systematicky ve směru pohybu ručiček na hodinkách. Výhoda spočívá v tom, že velitel označí určitým jménem (buď z mapy nebo tím že předmět prostě pojmenuje) všechny význačné body v prostoru, v němž bude jeho jednotka pracovat. Tím si značně usnadní celé další vydávání rozkazu, hlavně nemají-li jeho podřízené mapy či náčrtek.
- B.) Zprávy o nepříteli a vlastních jednotkách (Information about the enemy and own troops).
- C.) Úmysl (Intention): obsahuje vlastně úkol jednotky. Tento bod vyjadřuje vůli velitele k provedení úkolu slovem „will“. Na př.: Company will capture . . . company will withdraw . . . company will hold . . . a t.d.

č. 5/41

D.) Provedení (Method):

pěchota (infantry) t.j. pěší čety
kulomety (Bren-guns)
podstavce (Mountings)
protitanková puška (A Tk. rifle)
2" minomet (2" Mortar)
bojový odřad (M.T. motor-transport)
přidělené jednotky (attached troops)
T.K., děl 3" minomety, kanony PUV a t.d.

E.) Administrace (Administration):

pěchotní munice (SAA — small arms ammunition)
plukovní obvaziště (RAP — regimental aid post)
strava vydání (hot meals)
polní láhve (water-bottle) nutno-li naplnit SV roty
(uveďeno zde a nikoliv ve styku a spojení).

F.) Styk a spojení (Intercommunication):

Smluvená znamení (DFS — defence fire signal, Success signal)
Heslo a komu má býti vydáno (Password)
Kam posílat zprávy
Pojítka.

Vydání rozkazu končí vydáním správného času a dotazy podřízených. Za pohybu nebudou brány všechny podstavce z aut až snad na jeden pro OPL; v obraně nebo na místě Bren a podstavce vždy spolu.

III. Zajištěný pochod (Protection on Move):

Za zajištěného pochodu se jednotka člení na několik sledů jsou to:

„O“ (Order) group — velitelský sled
„R“ (Reconnaissance) group — průzkumný sled
„F“ (Fighting) group — bojový sled
„T“ (Transport) group — dopravní sled.

Velitel vydává pro zajištění rozkaz podřízeným velitelům. Takto shromáždění velitelé jsou pro něho „O“ group.

Jakmile je vyslána jednotka k zajištění a průzkumu, stává se tato jednotka pro svého velitele „R“ group.

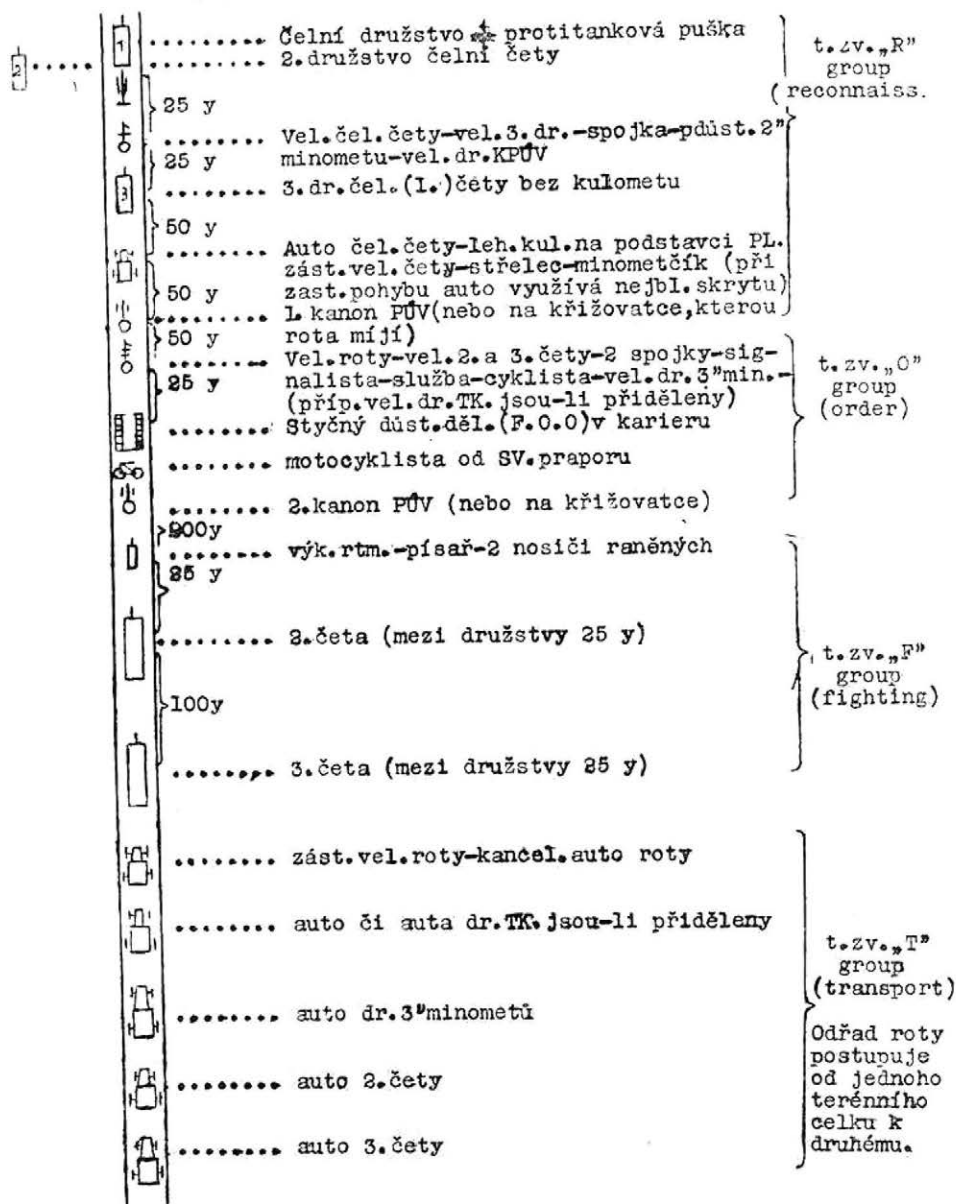
Odchází-li velitel na obhlídku terénu, nebo k vydání rozkazu vyšším velitelem, určí místo svoji jednotce, která se pak nazývá „F“ group.

Je-li oddělen odřad od jednotky, tvoří samostatnou skupinu

č. 5/41

zpravidla pod velením zástupce velitele rot, nazvanou „T“ group.

Pěší rota jako předvoj praporu. (Van-guard)

Příklad: velitele rot a přidělených jednotek jsou pro velitele praporu jeho „O“ group, rot. jeho „F“ group, odřad jeho

č. 5/41
„T“ group. Rota, určena k zajištění se stává po vydání rozkazu „R“ group a pro velitele roty tvoří „O“ group jeho velitelé čet, případně přidělených zbraní: (Viz náčrt.)

IV. Útok (Attack):

Ze zajištěného pochodu přechází jednotka přímo k útoku. Do přibližování, o němž mluví náš cvičební řád, nepřechází jednotka prostě z toho důvodu, že při dnešním způsobu vzdušných útoků na postupující proudy je nebezpečí nejméně takové, jako bylo dříve pro pěchotu, když vstupovala do prostoru, ohroženého nepřátelským dělostřelectvem střední donosnosti. Dnes je jednotka za zajištěného pochodu tak zajištěna rozčleněním proti zranitelnosti, aby nemusila opouštět komunikace, nepřechází-li současně k akci, nebo není-li její komunikace bombardována.

Rovněž zjednávání dotyku není označeno v britských taktických zásadách.

V útočném boji řídí se Britové t.zv. zásadou 6 „S“ t.j.:

Speed (rychlost nikoli však spěch)

Surprise (překvapení umožněno rychlostí příprav a provedení)

Soft spots (mezery v nepřátelské obraně využít k prosakování)

Simultaneous action (Současnost provedení)

Simplicity (jednoduché a snadné rozkazy)

Spunk (odvaha).

Je-li čelní četa předvojové roty napadena palbou, o níž velitel roty předpokládá, že zastaví, nebo která skutečně zastavila další postup čelní čety, vydává velitel roty ihned po spojce t.zv. přípravný rozkaz pro útok (Warning order — Attack) který dá na vědomí všem velitelům své jednotky případně i jednotek přidělených.

Přípravný rozkaz obsahuje zpravidla:

- I. Kam se dostaví jeho podřízení velitelé, t.j. „O“ group, k vydání rozkazu pro útok. (t.z. rendez-vous — R.V.)
- II. Kam má zástupce velitele roty dirigovat bojový sled („F“ group.)
- III. Kam má dirigovat dopravní sled („T“ group.)
- IV. Kdo má být uvědomen.

Na to se velitel roty odebere na předsunutou pozorovatelnu, odkud může přehlédnout celý terén, v němž bude jeho rota

č. 5/41
útočit a provede ocenění situace (Appreciation of situation). Pak se vrátí na místo, které určil jako rendezvous s velitelem (t.j. místo skryté proti vzdušnému pozorování a kryté před palbou pozemní). Tam si rozestaví velitele čet a přidělených jednotek do takové sestavy, v jaké budou útočit, načež jim vydá ústní rozkaz pro útok. Poznámka:

V britské taktice nesouhlasí pojem starting line s naším východištěm útoku. Starting line je mnohem více posunuta k cíli, tak že často budí dojem našeho východiště ke steči.

Naproti tomu našemu východišti se podobá jejich FUP (forming up position), v kterém se jednotky uspořádají k vyražení.

V. Zajištění za odpočinku (Protection on Rest):

Hlavní zásady:

- a) učlenění do hloubky
- b) obrana všemi směry (All round defence)
- c) zřízení překážek PÚV
- d) udržování útočného ducha vysíláním průzkumných a bojujících hlídek
- e) kariery tentýž úkol (jich hlídkování v noci budí dojem činnosti tanků)
- f) zajišťující jednotky musí být s to zastavit nepřítele na takovou vzdálenost, aby byl pod kontrolou.
- g) OPÚV (protection against AFVs. — armoured fighting vehicles)
- h) OPL (anti-aircraft defence)
- i) OPBCHL (protection against gas).

VI. Obrana (Defence):

Zásady:

- 1.) Využití vodních a jiných přírodních překážek.
- 2.) Obrana na všechny strany t.j. fronta musí být celistvá ať je napadena s kterékoliv strany útokem, vždy musí být pod palbou. Pro hluché prostory využít 2" minomety.
- 3.) Obrana do hloubky.
- 4.) Vzájemná podpora jednotek v obraně.
- 5.) Obranné postavení pokud možno na odvráceném svahu.

Vlastnosti obranného postavení:

- 1.) Útok nepřítele musí být rozbit vybraným terénem.

č. 5/41

- 2.) dělostřelectvem a těžkými kulomety (MG a MMG — medium machine gun).
- 3.) silně vybudovati překážky PÚV.
- 4.) Zastírání má důležitost prvního řádu (proti bombardování střemhlav).
- 5.) vybrat vhodné těžiště obrany a podle toho jej vybavit zbraněmi a překážkami.
- 6.) Využití bočné palby a co největšího metného prostoru zbraně.
- 7.) Každá překážka musí být úplně pod palbou.

VII. Ústup (Withdrawal):

Předesílám: V taktice britské armády není přesně rozlišen a rozdělen ústupový boj a ústup. Pro obojí je jen jeden název: withdrawal.

Úvod: Throughout history the British Army has excelled over all in its power of recovery even after big reverses. The Peninsular War opened with the retreat to Corunna. The victorious campaign of 1811 and 1812 followed the withdrawal to the lines of Torres Vedras. The British army was retiring when the battle of Waterloo was fought. The war in South Africa opened with failure. In the Great War the retreat from Mons was followed by victory on the Marne, and the defeats in March and April 1918 by the advance to the ultimate victory a few months later. History is repeating itself, and the withdrawals from Norway, Dunkirk and Greece are but the preludes to final victory.

1.) Důvody pro ústup:

- a) Zjednodušení administrativy (pod pojmem „administrativa“ je zahrnuto zásobování střelivem, jídlem, odsun raněných a t.d.)
- b) tlak nepřítele
- c) zkrácení fronty, buď pro zhuštění jednotek, nebo pro jejich upotřebení na jiném bojišti
- d) obsadit vhodnější terén
- e) průlom vlastní fronty.

2.) Druh ústupu:

- a) v dotyku s nepřítelem (ve dne — v noci)
- b) mimo dotyk s nepřítelem.

Platí zásada: Nikdy neustupovat ve dne, možno-li provést ústup v noci.

- 3.) Psychologická stránka: ústup nejvíce deprimující pro vojsko nesmí v žádném případě působit dojmem útěku — proto se vyvarovat ústupu během.
Přísná kázeň a kontrola po celou dobu provádění.
- 4.) Terén: Ústupová postavení volit od jedné protitankové překážky k druhé.
Myslit vždy na tyto překážky a na krytou cestu ústupu, kdykoliv se myslí na volbu nového ústupového postavení.
- 5.) Zásady:
 - a) utajení: udržovat do posledního okamžiku normální činnost a hodinu ústupu vydat co nejpozději tak že každý je připraven, nikdo však neví, kdy bude ustupovat.
 - b) Zajištění ústupu (secure base): nikdy neustupovat najednou ale vždy mít jednu jednotku pevně sedící v terénu a připravenou k boji.
 - c) Neporušená fronta: dojednat přesně spolupráci a čas se sousedy.
- 6.) Čas: Velitel praporu časově vymezí dobu:
 - a) kdy se musí průzkumné jednotky vrátit,
 - b) před níž nesmí dojít k žádnému pohybu nazad u jednotek palebného sledu,
 - c) kdy roty prvního sledu zahájí ústup,
 - d) kdy přední postavení bude vyklizeno,
 - e) kdy všechny jednotky musí být za určitou terénní čarou (dalším ústupovým postavením).
- 7.) Odřad (Auta):
V předu nechat nejvýše auta čet palebného sledu do posledního okamžiku, aby nedošlo k ucpání komunikací.

Poznámky:

Nikdy nenechat odvézt předčasně s auty lehké kulomety, nebo protitankové pušky.

Postavce pro lehké kulomety mohou být na autech.

M G nebo M M G (těžké a střední kulomety) použít k dalekým palbám.

Kariery se používá při ústupu velmi často a s úspěchem.

V nejkritičtějších okamžicích, kdy po ústupu ostatních částí se pěšák cítí v předním postavení téměř opuštěn, najíždí kariery těsně za tyto poslední obránce (od každého družstva jenom velitel, střelec a pomocník) do postavení, obdobného věžovému postavení u tanků, zbytek družstva naskáče do

č. 5/41

karierů, které odvezou toto mužstvo na shromaždiště roty, načež se vrátí, aby totéž provedly u zadních družstev (lay back sections).

Pojednání zahájené heslem pluku Londýnských Skotů „Bij jistě“ zakončíme větou, kterou pronesl velitel „Western Command“ v zahajovací přednášce ve „Western Command Company Commanders School“:

„When you see a German, hit 'im, and hit 'im hard!“

V obou těchto heslech je jasně vyjádřen duch, který se stal náplní kázně výcviku, rozprav a předpisů dnešní britské armády, která je si plně vědoma úkolu, který ji očekává v posledním kole této války, v tažení proti německé pozemní armádě. Hleďme z tohoto ducha načerpat co nejvíce pro sebe, abychom při vstupu na bojiště udrželi krok s britskými vojáky.

Že to československý voják umí, když přijde jeho chvíle, o tom není pochyby — stačí připomenout Zborov.